

בס"ד

השיעור מוקדש לעילוי נשמת מנחם אביצור בן יהודה אריה ז"ל

הכהונה לעתיד לבא

לפרשת אמור (על פי שיעורים של הרב משה ליכטנשטיין ופרופ אייזנברג)

ביתך. לא כל-נבלה וטרפה מן-העוף ומן-הבהמה לא יאכלו הכהנים.

2. ישעיהו ל"ה:

"יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הפרמל והשרון המה יראו כבוד ה' הדר אלקינו: אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה: אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנהו תנים רבצה חציר לקנה וגמא: והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא כמו הלך דרך ואוילים לא יתעו: לא יהיה שם אריה ופריץ חיות כל יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: ופדויי ה' ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה".

3. ישעיהו ב' ב-ג:

"והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם"

4. ויקרא רבה פרשה לב:

"ר' ברכיה אמר מפרשה של מעלן יצא אמר כתיב ולקחת סלת ואפית אותה דרכו של מלך להיות אוכל פת חמה שמא צוננת?"

5. שבת י"ג ע"ב:

"זכור אותו האיש לטוב וחנניה בן חזקיה שמו שאלמלא הוא נגזז ספר יחזקאל, שהיו דבריו סותרין דברי תורה. מה עשה? העלו לו ג' מאות גרבי שמן וישב בעלייה ודרשן".

1. הפטרת אמור (יחזקאל מד, טו-לא):

טו והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את-משמרת מקדשי בתעות בני-ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה. טז המה יבאו אל-מקדשי והמה יקרבו אל-שלחני לשרתני ושמרו את-משמרתני. יז והיה בבואם אל-שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא-יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה. יח פארי פשתים יהיו על-ראשם ומכנסי פשתים יהיו על-מתניהם לא יחגרו ביזע. יט ובצאתם אל-החצר החיצונה אל-החצר החיצונה אל-העם יפשטו את-בגדיהם אשר-המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא-יקדשו את-העם בבגדיהם. כ וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו פסום יכסמו את-ראשיהם. כא ויין לא-ישתו כל-כהן בבואם אל-החצר הפנימית. כב ואלמנה וגרושה לא-יקחו להם לנשים כי אם-בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו. כג ואת-עמי יורו בין קדש לחל ובין-טמא לטהור יודעם. כד ועל-ריב המה יעמדו לשפט (למשפט) במשפטי ושפטהו (שפטהו) ואת-תורתני ואת-חקתי בכל-מועדי ישמרו ואת-שבתותי יקדשו. כה ואל-מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם-לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר-לא-היתה לאיש יטמאו. כו ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו-לו. כז וביום באו אל-הקדש אל-החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה. כח והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא-תתנו להם בישראל אני אחזתם. כט המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל-חרם בישראל להם יהיה. ל וראשית כל-בכורי כל וכל-תרומת כל מפל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל-

